

تأثیر نقش یادگیری شاهنامه فردوسی بر آموزه‌های ایرانی-اسلامی دانش آموزان دوره

ابتدایی

امونا نوروزی^۱

چکیده

شاهنامه، آفرینش اشعار حکیم بزرگ، ابوالقاسم فردوسی است که یکی از تاثیرگذارترین کتب ادبی در نگهداشت و مانایی زبان فارسی در طول تاریخ ایران اسلامی بوده است. خوانش اشعار شاهنامه نسل به نسل به صورت شفاهی یا مکتوب بر اهمیت این اثر در بستر جامعه‌ی ایرانی افزوده است.

امروزه نظام آموزشی ایران اسلامی کوشیده است با به کارگیری از داستان‌های اساطیری، پهلوانی، حماسی، ملی و... از شاهنامه‌ی فردوسی در کتب درسی، گامی ارزنده در پاسداشت و استمرار زبان فارسی بر دارد و بر یادگیری و دانش آموزه‌های ادبی در حیطه‌ی شاهنامه خوانی در میان دانش آموزان تلاش کند. این اقدام مهم، از پایه‌های ابتدایی در نظام آموزشی برنامه ریزی شده است.

پایه‌ی ابتدایی به سبب نخستین مقطع در امر آموزش مهارت‌های اساسی زبان آموزی از جمله خواندن و نوشتن، از اهمیت و حساسیت بسیاری برخوردار است و نقش مهمی را یادگیری، درک مطلب، شناخت و اندیشه در دانش آموزان ایجاد می‌کند. لذا پژوهش حاضر کوشیده است به تأثیر یادگیری شاهنامه فردوسی بر آموزه‌های ایرانی-اسلامی دانش آموزان ابتدایی بپردازد.

واژگان کلیدی: شاهنامه فردوسی، پایه ابتدایی، یادگیری، کتاب فارسی.

^۱ - کارشناسی ارشد تاریخ ایران دوره اسلامی - آموزگارمقطع ابتدایی